

Jsi

*a v tom je ten závazek
a v tom je ten dar
dnes tady
zítra v jiné galaxii*

*V krajině jiné přebýváš
ve světě jiných lidí
pavučinu vztahů svých sprádáš*

*Jsi tak daleko
(snad proto)
figura na jiné šachovnici
postava z jiné hry*

Ale i tak (aspoň nějak) jsi

*Na dlouhé vlně
o určité frekvenci
vysíláš a přijímáš*

*Nevím, jak často
nevím, jak dlouho
nevím, v jakých intervalech
a hodinách
ale cítím to*

Neboť koneckonců jsi

*Poznání a zkušenost
v tobě se rodí
pozvolna zárodek hluboké moudrosti klíčí
jako předzvěst Království
kam královské dcery přece patří...*

*Tu zvěst nekonečným prostorem putující
tak důvěrně znám
k mým představám proniká
snaží se propojit
splynout*

*I když smutku a trápení
prosta dozajista není
nezřídka bolívá
občas i slzy...*

Je mi tak blízká!

Totíž – voní po pravdě

*To cítím
když v okamžiku
šťastného postavení planet
na svém radaru ji zachytím
vznáší se a poletuje
jako chmýří v ovzduší*

*Jsi
– jak to jen říct –
třebaže hmízdo ptácat
dávno jsi opustila
pohledem toho
jenž dýchat a milovat nás naučil
jsi
stále ještě dítě
jež opatrně spravedlnost okouší
prozatím však spíše tu
která se mu víc hodí*

*Jsi
– zrakem toho
jenž první strom na Zemi zasadil –
podobou vskutku
zdařile vyvedené mince
dvě odlišné strany
každá tak jiná
slečna dvojí tváře
opačné životy
dva příběhy ke sloučení*

Jde to vůbec?

*Jsi mezi svými
a ve svém kraji
zřejmě dítě rodem spřízněné*

Možná je to ale jinak...

*Někde hluboko uvnitř
žena do věčnosti se zrodila*

*To je ta
jež vysílá a přijímá!
(... na dlouhé vlně o určité frekvenci)*

*A já pak
z nekonečného prostoru
snažím se zachytit
zřídla energie
fragmenty slov
kapku citu*

*Na tvé vlně nesou se a splývají
jakkoli ona je tak, tak těkavá
s utajenou frekvencí
a nesmírně dlouhá*

*Co víme
co bude za století
nebo za pár minut
třeba je to naposled...*

*Co vlastně zbývá těm na poušti
všechno je tam jiné
i jen kapka je pramenem požehnání
vstřícné slovo povzbuzením*

*obejmutím pak pohled
co neuhýbá ani neodorhuje*

*Jestli tu právě na chvílku jsi
ted' vysílám já*

*Tyto verše ovšem
(nerýmované sic)
nesměřují k očím tvým
ani snad ke rtům
či křivkám ostatním
nýbrž skrze ně
až do skrytého nitra pronikají
k té
která uvnitř dechem
své touhy a naděje sytí*

Tam také jsi...

*I statečné srdce
chvílemi úzkosti svazované bývá...*

*Vždyť kde je moudrost
je i utrpení
a více vědění
mnoho bolesti přináší
(vskutku, Kazateli)*

Ale spoutat se nedá!

A ty?

*Kým jsi právě teď?
Kým právě teď jsi víc?*

*A kým budeš
až staneš před branami?*

*Nyní zatím
prostě jen
jsi*

*A v tom je závazek
a je to dar
dnes tady
zítra v jiné galaxii*

*Aošak přece jen
zatím
někde
nějak
jsi*

*Dm.
prosinec 2017*